

ČO SA DEJE? Prečo náhle dorazil Medvedev na front? Ruská ofenzíva - zlovestné ticho pred búrkou? Čakanie na povel?

- CZ24 News | 19. září 2023

RUSKO: Prečo prišiel Dmitrij Medvedev na front? Veľká správa z prvej línie 11. - 18. septembra 2023.

Minulý týždeň sa niesol v znamení veľkých ukrajinských fejkov. Po prvé, Ukrajinci, ktorí sa ešte nestihli schladiť z virtuálneho prielomu prvej línie obrany ruských jednotiek pri obci Verbovoje (Orechovský smer), unáhle oznámili dobytie časti dediny Opytnoje pri Avdejevke (tak to znie ako časť mesta). Ukrajinci oslavovali víťazstvo celú noc, potom sa ukázalo, že nepriateľ sa k Opytnému ani nepriblížil, ale nášho protivníka už zastaviť nešlo.

O deň neskôr ukronacisti referovali o obsadení malej a zničenej dediny Andrejevka. A opäť sa oslavovalo presne jednu noc, potom sa začali hrnúť videá, ako dedina v zásade nepatrí nikomu, keďže sa nachádza v šedej zóne.

Ale ako sa hovorí, s jedlom rastie chuť. Potom Ukrajinci, ktorí sa úplne zbláznili, cez víkend vyhlásili Kleščejevku za svoju a dokonca tam vyvesili svoju vlajku. Pravda je akosi nepresvedčivá, buď v nejakom pivnici, alebo jednoducho položená na hromade sutín. Jedným slovom skromnúčko.

Vo všeobecnosti séria týchto virtuálnych víťazstiev svedčí o zúfalstve ukrajinských ozbrojených síl. Len posúďte, ako ponížujúce to všetko znie — bitka o Kleščejevku a Rabotino, vstúpili sme do Andrejevky a Opytného. To znamená, že morálka klesla natolko, že bolo potrebné doslova vymýšľať víťazstvá za pochodu, aby sa to, čo sa dialo, nejako ospravedlnilo. Ukrajinské velenie sa už nezaujíma o skutočný stav vecí na fronte - hlavné je ukázať bielemu pánovi aspoň nejaké úspechy. Aj keby boli vycucané z prsta.

V skutočnosti je to pre nich stále horšie a horšie. A nejde ani o to, že slúbená ukrajinská „protiofenzíva“ zlyhala - globálnym problémom Ukrajincov je, že situácia sa pre nich každým dňom doslova vo všetkom a po celej dĺžke frontu zhoršuje.

Mnohí analytici si to nevšimnú, ale presne taký je trend - Rusko postupne zvyšuje tlak doslova vo všetkých smeroch a kategóriách. Obrazne povedané, varí žabu na miernom ohni. A zdá sa, že to robí tak úspešne, že zástancovia tohto spôsobu vojny na politickom Olympe našej krajiny zatiaľ presvedčivo prevládajú nad tými, ktorí navrhujú podniknúť rozhodné kroky. A najmä spustiť veľkú ofenzívu.

V tomto článku rozoberieme niektoré fakty, ktoré sú na mlyn priaznivcom tohto pohľadu, a pokúsime sa pochopiť, prečo sa zdanlivo pripravená Veľká ofenzíva odkladá. Pripravená - v tom zmysle, ako sa to javí pozorovateľom zvonku.

Začnime ako vždy malými vecami a prejdime k veľkým.

Pre mňa osobne boli udalosti z konca minulého týždňa veľmi indikatívne v kontexte toho, ako sa od zimy minulého roka zmenil celkový pomer síl. Keď Ukrajinci zdanlivo nečakane presunuli čerstvé

elitné jednotky (námornú pechotu a zvlášť motivovanú 53. brigádu) k Avdejevke a zaútočili na pozície mojej Prvej slávjanskej brigády. Dnes je už zrejmé, že Ukrajinci tak nutne potrebovali úspech, že sa pokúsili takýmto dobrodružným útokom dosiahnuť aspoň niečo.

Obec Opytnoje mierne vyčnieva vpred z celkovej obrannej línie v tejto oblasti. A za našimi bojovníkmi je tu riečka — to znamená, že Ukrajinci hypoteticky očakávali, že sa vrátia do dediny a potom nám delostrelectvom sťažia zásobovanie predsunutých jednotiek. A tak nám zoberú dedinu. Ale nestalo sa.

Naši boli nielenže absolútne pripravení na útok, ale len čo Ukrajinci zastavili útočný impulz, „Slavjanka“ úplne bez vypätia prešla do útočných akcií.

A momentálne rozoberá niekoľko nepriateľských opevnení jedno po druhom. Dovoľte mi ešte raz zdôrazniť — to všetko bez akéhokoľvek zvláštneho napätia, bez sťahovania rezerv, bez akéhokoľvek špeciálneho útoku alebo mobilizácie.

Brigáda bola tak pripravená na akciu, že pokojne prešla z obrany do ofenzívy ako nič.

Je jasné, že veľký prielom je ešte ďaleko — bude si to skutočne vyžadovať značnú koncentráciu síl. Navyše, zatiaľ čo tento spôsob vedenia bojových operácií — postupné, jedna po druhej — ničenie nepriateľských opevnení (a pripomeniem, že v našom sektore sú ich desiatky a všetky sa navzájom prekrývajú) — je najhospodárnejší a rozumný spôsob bojových operácií.

S malými silami, s relatívne malou spotrebou zdrojov a nízkymi stratami. Pretože práve v takýchto bitkách vyhrávame.

Keď si zoberieme len úsek našej „Slavjanky“, tak sme od zimy postúpili asi 7-9 kilometrov rôznymi smermi. Zdá sa to málo. Nesmieme však zabúdať, že z hľadiska koncentrácie obranných opevnení ukronacistov ide pravdepodobne o najhustejšie osídlený úsek frontu. A predsa sa nimi prehryzáme meter po metri. Opevnenie za opevnením.

Od februára, nech sa tu nepriateľ akokoľvek snaží zaútočiť, nech vrhá kolkokoľvek posíl, front sa tvrdohlavo pohybuje len ich smerom.

A neďaleko, na druhej strane Avdejevky, rovnako pomaly, ale isto postupujú vpred jednotky 136. brigády. Dokonca majú väčší pokrok — v niektorých oblastiach až 15 kilometrov. A na druhej strane rovnako pomaly, no neodvratne, 150. oddiel oslobodzuje Marinku meter po metri. O svatovokupianskej línii, kde sa tiež neustále posúvame dopredu, ani nehovorím. Situáciu na severe však podrobne rozoberiem na budúci týždeň, nenechajte si to ujsť.

Zároveň to všetko pozorujem zvnútra jednotky, deň čo deň. A vidím, ako sa menia vojaci a velitelia, ako sa mení celková situácia v jednotke, mení sa nálada a zlepšuje sa ľudská klíma. Ako sa zlepšuje bojová jednotka, materiálne zabezpečenie a pod. Brigáda sa postupne vyvíja k lepšiemu — nemôžem hovoriť o detailoch, ale celkovo brigáda rastie vo všetkých zložkách. Je ťažké to vidieť za jeden alebo dva dni, ale v priebehu šiestich mesiacov je rozdiel jednoducho úžasný. A to isté platí pre takmer všetkých susedov a kolegov.

Napríklad v zime „Slavjanka“ dostala dva mobilizované pluky, boli to novovytvorené jednotky, ako sa hovorí, takmer od nuly. Len za šesť mesiacov sa z úplne „surových“ začiatočníkov stali pevne

prepletené, ostrieľané a profesionálne bojové jednotky.

Je tu jeden zaujímavý moment: nedávno sa začala ďalšia diskusia o ďalšej vlne mobilizácie a zároveň demobilizácie.

Takže ešte na jar dosť často mobilizovaní chalani v rozhovoroch so mnou snívali o rýchlom návrate do civilu. Teraz ich je podstatne menej (ako z mojich osobných pocitov, tak aj z rozhovorov s veliteľmi), najmä medzi mladými ľuďmi — po nadobudnutých bojových skúsenostiach sa mnohí z nich zmenili na sebavedomých mužov, ktorí našli zmysel života a sebaúctu v armáde. A čo je dôležité, veľmi dobrý plat. A podľa mojich osobných odhadov väčšina z mobilizovaných, ak dostanú na výber, zostane v zmluvnej službe. To znamená, že sa posúvame nielen vpred, ale aj zvyšujeme bojový potenciál jednotiek.

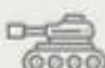
Samostatnou otázkou je zásobovanie armády. Počas Serdjukovovej éry sa dodávky do armády, najmä nových typov zbraní, úplne zastavili. Naše vedenie ekonomického bloku, mierne povedané, ušetrilo na vojenských výdavkoch. A liberálni ministri často jednoducho narúšali vojenský poriadok. Dnes, v podmienkach bojov, sa otvorilo okno príležitosti pre náš vojenský a vojensko-priemyselný komplex. Keď sa mi podarí celkom otvorene sa porozprávať s jedným z tunajších vysokých dôstojníkov, vždy sa rozprúdi rozhovor, že konečne štát venoval pozornosť armáde.

Inými slovami, armáda ako štruktúra má záujem využiť otvorené možnosti čo najefektívnejšie a maximálne vybudovať bojové jednotky v podmienkach bojových operácií strednej intenzity. To znamená, že majú minimálne straty. To nám umožňuje dlhodobo zlepšovať a modernizovať armádu. V skutočnosti je to presne to, čo vidíme.

Zatiaľ čo jednotky v teréne získavajú silu a bojové skúsenosti, armáda zvyšuje počet útokov na nepriateľovu tylovú časť a bráni mu, aby robil to isté.

Záver z toho je jednoduchý: keďže výsledok je zrejmý, tak prečo robiť náhle výpady. Tu sú napríklad denné analýzy z TG-kanála „Perechvat Z“ a webovej stránky „Aftershock“ (ktoré si veľmi vážim a rešpektujem, odporúčam každému, aby si ich prečítal, pretože existuje veľa alternatívnych a podrobných informácií o tom, čo sa deje).

Počas septembra mali Ukrajinci viac ako 11.000 obetí. V priemere každý mesiac podľa týchto štatistík pripravíme nepriateľa o približne 20.000-25.000 v podobe zabitých. Celkom za rok je to minimum 240.000.

СЕНТЯБРЬ 2023 г.		ПОТЕРИ ВСУ по данным сводок Минобороны России					aftershock.news perehvat	
								
Накопл.	л/с	танки	ББМ	авто	арта	склады	БПЛА	
итог	11591	28	164	354	265	34	573	
18.сен	640	0	12	31	13	2	27	
17.сен	625	0	8	19	9	1	28	
16.сен	475	1	14	16	8	0	11	
15.сен	745	1	8	17	20	3	41	
14.сен	840	2	13	24	15	4	53	
13.сен	810	1	11	13	13	2	37	
12.сен	580	1	13	22	16	4	41	
11.сен	675	2	4	22	12	2	46	
10.сен	611	1	5	17	13	3	42	
09.сен	775	0	11	25	15	0	42	
08.сен	630	1	9	18	16	1	31	
07.сен	750	3	12	27	21	2	41	
06.сен	660	7	8	15	23	0	17	
05.сен	730	2	8	21	17	1	33	
04.сен	655	0	9	31	17	4	24	
03.сен	655	1	5	17	15	5	34	
02.сен	600	5	15	18	20	2	25	
01.сен	775	0	11	32	15	0	27	

aftershock.news
perehvat

Ešte toľko je zranených (predpokladajme) a nezapočítaných strát, ktorých musí byť tiež veľa. Hovoríme teda približne o pol miliónoch strát na živej sile, plus straty na výzbroji, plus stále sa zvyšujúce škody v tyle od raketových a bombových útokov. Inými slovami, ak by bola voľba len na armáde, takto by bojovali aj naďalej. Okrem toho existujú aj skutočné negatívne skúsenosti.

Minulú jar a leto sa naše jednotky pohybovali veľkou rýchlosťou, ale nakoniec išli tak ďaleko, že boli nútení vrátiť sa späť, aby udržali frontovú líniu. Prigožin nám predviedol rovnakú stratégiu na samostatnom mieste – nešetril ani prostriedky, ani ľudí. Výsledok nebol veľmi dobrý – Arťomovsk, strategická hodnota ktorého je veľmi pochybná, bol úplne zničený.

Navyše Ukrajinci, keď minulé leto vytvorili novú armádu, ktorá nahradila tú, ktorú sme porazili v prvej fáze vojny, stanovili presne túto stratégiu – že budeme pokračovať v čelnom útoku a oni, uzamknutí v mestách, nám spôsobia značné straty. Zároveň, ako vidíme, sa o vlastné straty nestarajú.

To je dôvod, prečo nová taktika našej armády — pomalé a pokojné mletie nepriateľskej živej sily — tak dráždi ukronacistov a ich majiteľov. Počítali s niečím iným.

Inými slovami, na jednej strane všetko hovorí za to, aby sme pokračovali v boji tak, ako sme bojovali. Ale tu vstupuje do hry politika. Dokedy bude takáto stratégia našim ľuďom vyhovovať?

Američania sa prostredníctvom svojich agentov vplyvu neustále snažia prebudiť našu spoločnosť a nútia našich politikov požadovať od armády rýchle a rozsiahle víťazstvá.

Zároveň sa nejako mlčí, že takéto víťazstvá v súčasnej fáze (berúc do úvahy hĺbku obrany nepriateľa) budú znamenať veľké straty. To znamená, že tí istí politici sa potom budú naplno naväzovať do armády a kritizovať za preliatu krv.

Inými slovami, armáda bude musieť prejsť medzi Scyllou a Charybdou - priniesť veľké víťazstvo na striebornom podnose a zároveň ho dosiahnuť s malým krviprelieváním. Úloha je, mierne povedané, veľmi ťažká. Zrejme sa okolo toho vedie diskusia úplne hore.

Tí, ktorí sú tu vpredu, veľmi dobre vidia, že v zásade je všetko pripravené na veľkú ofenzívu a prichádza na to vhodná chvíľa. Nepriateľ je tak či onak veľmi vyčerpaný a morálka je výrazne podkopaná.

Ale na druhej strane nikto nemôže zaručiť rýchle a nekrvavé víťazstvo a v prípade neúspechu bude podkopaný existujúci status quo - vždy existuje riziko vyčerpania rezerv bez dosiahnutia presvedčivého víťazstva. A potom bude treba začať odznova - prilákať ľudí do armády a dlhodobo ich cvičiť. Sú naši ľudia pripravení to akceptovať? Pravdepodobne áno, ale sociálne napätie sa očividne zvýši. Naš nepriateľ to chápe rovnako dobre, a preto bude pripravený bojovať až do konca. Pretože neúspech našej ofenzívy okrem iného znamená výrazné predĺženie mandátu Zelenského režimu. V prvom rade od Američanov. Nikoho nezaujíma, koľko obyčajných Ukrajincov zomrie.

Opakujem, armáda už zjavne všetky tieto argumenty tak či onak predložila najvyššiemu vedeniu. A teraz sa musia politici rozhodnúť. A tu mi niečo hovorí, že nie bezdôvodne dorazil na front náš hlavný „jastrab“ Dmitrij Anatoljevič Medvedev; okrem iného podpredseda Bezpečnostnej rady a jedna z naj dôveryhodnejších osôb Vladimira Vladimiroviča. Dôraz pri jeho návšteve sa kládol práve na komunikáciu s vojakmi a na výcvik bojovníkov.

Preto vo vojensko-frontovom prostredí panuje názor, že ide len o inšpekciu, na základe ktorej sa rozhodne o spustení Veľkej ofenzívy. Nuž, počkáme.

AUTOR: Marat Chajrullin

[ZDROJ](#)

Překlad: N.F.